

Xin thân chuy n đ n Quý v và Các B n bài vi t mà t tr c t i gi ch a có bài nào...nh bài này...

Nh i, hai m i tu i, tôi b tù C ng s n vì “ph n đ ng”.

H u nh m i tu n, tôi đ u ph i lên “làm vi c” ít nh t m t l n v i Ban qu n giáo tr i tù. H b t tôi ph i nh n đi n nh ng anh ch em “ph n đ ng” v a m i b b t. Tôi nghi n rằng... l c đ u. C nh th , sau nh ng cái l c đ u là nh ng tr n đồn d d i – lên đ u lên m t. Đau đ n th xác, nh ng n c m t không ch y đ c vì n i đau tinh th n còn to còn l n h n đ n ngàn l n.

Không c n xét x , ch c n đánh đ p.

Đánh đ p m i tay, h th tôi ra... tôi ti p t c.

Tu i m ng m c a tôi,

là nh ng ngày ch y tr n nh ng con m t rình r p...

là nh ng ngày ra vào tù v i nh ng đồn thù b m đ p thân xác,

là nh ng lúc c đ ng b t lên ti ng kêu khi ch ng ki n ng i yêu g c xu ng – trong tra t n đã man, trong ti ng c i man r gi a ng i và ng i.

L n tù cu i cùng, là vào nh ng ngày cu i năm, tôi không b bi t giam, tôi đ c nh t trong tr i tù ph n .

Tù phò n,

H là nh ng ng i đàn bà, “ph n đ ng”, đã cùng ch ng không ch u buồn sủng – m c d u đã có i i kêu g i đ u hàng t T ng th ng D ng Văn Minh.

H là nh ng thi u n đ ng lửa, “ph n đ ng”, đã d u di m, nh ng ng i lính ngã ng a đang b th ng tích trong nhà.

Và tôi.

Năm y,

Trong tù đêm giao th a,

tôi nghe nh ng ti ng n c,

ti ng tr mình c a nh ng t m thân còm cõi,

t t c chung quanh l ng l ng n i cô đ n, th m thía n i nh nhà.

Riêng tôi, kh c kh ai -

nh cha đang tù n i mi n B c xa xôi,

nh m v i nh ng giòng l xót xa ái ng i,

và ngh n ngào th m h i

có chẳng m t ngày, ng i h i ngo i tr v c u n c c u dân ?.

C nh th ,

Ba m i m y năm sau

Có khác gì h n, cũng nh ng ng i ph n can tr ng, cũng tù cũng t i, cũng năm tháng trôi qua, không bao gi đ c xét x , n u có x thì b x m t chi u v i nh ng b n án n ng n oan c.

Cũng nh ng ng i ph n, trái tim r t l n, r t l n. H b canh gi trong b n b c t ng m m c: th ng ch ng, th ng con, th ng đ ng bào... ch mu n hét to cho v l ng ng c, cho c th gi i nghe nh ng nh c nh n mà t t c , mà chính h đang gánh ch u, nh Tr n Kh i Thanh Th y, nh Lê th Công Nhân, nh Ph m Th Thanh Nghiêm.

Đau l m thay !!!

Ba m i m y năm sau,

T i quê hương – Th c tr ng xã h i Vi t nam quá bi đát, trong n c đ u tranh s c sôi, t ng gi t ng phút nh ng ng i dân ch ch m m t v i b t b đánh đ p tù đầy.

T i h i ngo i – tình tr ng đ u tranh dân ch cho đ t n c l i bi đát h n. Trên các di n đàn di n t đ y r y nh ng bài vi t – phân tích, tranh cãi – v vi c “th ng – thua” c a cu c chi n ba m i sáu năm v tr c, đ y r y nh ng kèn c a ch nghĩa, lý thuy t mà thi u v ng h n nh ng ý ki n c th , nh ng khuy n khích kêu g i th c ti n.

Ph i chẳng t t c đã L C L I V ???

Tranh cãi “th ng – thua” đ làm gì khi giáo d c xu ng d c, văn hóa b phá s n, dân chúng c hai mi n đ t n c đang đối kh , c gi i s n hà, đ t bi n đang b m t d n vào tay ngo i bang? Đ c hoài m t đ p khúc “b c t” trong ngày 30/4, có ích i gì – khi không có m t gi i

pháp thức để kêu gọi những người khác đóng góp – ngăn chặn những hành động công khai của bất minh, của công khai, của mãi mãi duy trì trên đất nước sau ba sáu năm thống trị?

Tôi sao, công khai cúi đầu trước niềm cho những đau thương rồi tôi phải tìm cách qui trách nhiệm cho nhau trong khi tất cả đều thua và tất cả đều phải có trách nhiệm?

Vâng, bạn à.

Tất cả chúng ta đều thua,
và chúng ta sẽ mãi mãi thua
nếu chúng ta mãi mãi nghĩ đến óc tranh cãi, bút chì để dành “chính nghĩa”, và kèn của chúng ta mãi mãi mãi mãi cá nhân,
chúng ta cũng sẽ mãi mãi thua
nếu chúng ta mãi mãi cúi đầu câm nín – những bóng của ban phát từ quan trọng bất công,
nếu chúng ta mãi mãi nhòm mắt bất tài – trước những thống khổ của người Dân Oan, trước những giọt nước mắt âm thầm từ những cô đơn của các em gái đang lưu lạc bán dâm trên các vỉa hè.

Ba mươi sáu năm trôi qua là một thời gian quá dài cho những chuyện đang diễn ra. Thời gian xã hội bây giờ là một minh chứng hùng hồn cho những thống trị liên tiếp của chính sách ngu dân đương thời và đương thời cũng phải nhìn lên sự bất tài của chính chúng ta, những người mà họ là trí thức.

Hỡi Bạn,

Chúng ta hãy chung tay ngay những than khóc, hoài niệm.

Hãy ngừng để cho cuộc hành trình của chúng ta trong tiến trình đấu tranh dân chủ hóa đất nước.

Chúng ta hãy cùng nhau đứng lên nhận lãnh trách nhiệm, cùng khai thông, cùng giải quyết những vấn đề của đất nước. Hãy nhìn thẳng vào phía trước, nhìn thẳng vào những lại thì họ đàn em của đất nước mà bắt tay vào việc, những việc rất cần thiết để xây dựng lại một xã hội nhân bản, công bằng, dân quyền.

Trên đây,

Câu chuyện chúng ta -

Vì nóng lòng cho việc đấu tranh dân chủ cho quê hương hiện tại, rất nhiều người vội vàng cho sự đóng góp quá ít ỏi, nếu không muốn nói là thiếu vắng của giải pháp.

Nếu như thế này có chính đáng không? Kết luận có vẻ rõ ràng và bi quan quá chăng?

Xin,

đừng vội trách,

giải pháp, đừng ngòai là cuộc đấu tranh.

Phải không và ngoài những đang góp phần duy trì – những vì quan niệm “tham gia” của chúng ta hiện nay nên chúng ta không nhìn thấy những góp phần tiềm ẩn trong đời sống hàng ngày của mọi người.

Thì nào là đóng góp ?

Thì nào là tham gia ?:

Nếu tham gia để tranh là phải ngó vào bàn hỏi thì o, phải có những trên bút chì n, tranh cãi – bàn tán thì i sẽ thì gì thì thì quí thì t phải n đang đứng ngoài những ý thì ng quá cao xa ngoài tầm với.

Nếu tham gia là bỏ o và lộn nhau trong những áp bức hàng ngày, nếu tham gia là rớt tại bất bình trước cái xui của các quan chức, là giống lên tiếng chuông, thì cáo trước công luận những đàn áp bóp nghẹt thì do dân chủ, cần báo và những nơi thì ng khi cần người dân... thì phải n đang góp phần.

Nếu không có sự tham gia của gì thì phải làm sao chúng ta có

Trên Khố i Thanh Thủy, Lê Thị Công Nhân ?

nào Lê Thị Kim Thu, nào Phạm thì Thanh Nghiêm, Hồ Bích Hương

còn nữa – Đó thì Minh Hạnh,

mất thì u n sinh năm 1985, bỏ tù vào những ngày Tết năm 2005, khi tròn 19 tuổi.

Đó là câu chuyện trong tù, còn những câu chuyện ngoài tù thì sao ???

Ngoài tù,

Chúng ta cũng không thì u những tiếng nói hùng hồn thì những người phải nông dân, hay gì lao động. Và còn biết bao đóng góp âm thầm hàng ngày để i hiểu hình thức thì những công gia n là quê đến các chợ buôn thúng bán bóng nơi thì t, những người dân oan đang để tranh âm thầm không ngừng nghỉ.

Còn nữa không hỏi... những tên ty hi sinh của và các nhà bất động chính kiến.

Như chị Đoàn Việt Hoa, chị Nguyễn Đan Quế,

Và ông Vi Đức Hồi, và nhà văn Nguyễn Xuân Nghĩa, và bác sĩ Phạm Hồng Sơn

và luật sư Lê Quốc Quân, luật sư Lê Văn Đài, luật sư Cù Huy Hà Vũ

ngoài việc

thay chức âm thầm tên thì o nuôi dạy con cái,

họ cũng đã không ngừng góp tay vào cuộc để tranh chung, họ mạnh mẽ lên tiếng thì cáo trước công luận và chỉ để công sự n đang bóp nghẹt thì do dân chủ, đàn áp những người yêu chuộng thì do

Chúng ta để biết cuộc để tranh dân chủ hiện nay mang tính chất khác hẳn các cuộc để tranh thì trước đến giờ.

Đây, không phải là cuộc để trí giá hai chế nghĩa kinh chế ng lộn nhau, cũng không phải là cuộc chỉ bom đến của n phải có các thì ng lãnh quân sự tài ba, mà đây là cuộc để tranh của quí chúng, của tất cả mọi người, của mọi thì ng lộn p trong xã hội.

Cuộc để tranh này, là cuộc để tranh cho một xã hội nhân bản, công bằng là cuộc để tranh xây dựng giáo dục, nâng cao trí thức, bỏ o và nhân phẩm, giữ gìn đất nước.

Xưa kia,

Đó giờ bỏ cõi biên chế ng, các vua quan thì ng lãnh, đã cho xây thành để lũy chế ng kẻ giặc thù. Ngày nay, giờ đã lộn trong thành đang chỉ m để t chỉ m nhà, nên thành lũy xây bằng bê tông cốt sắt bóng gạch đá đã trở thành vô dụng.

Bây giờ ,

Muốn gì được nữa, thành phố được xây trong dân, vâng trong lòng từng người dân Việt nam. Đây chính là mục đích của cuộc đấu tranh dân chủ cho đất nước. Thu phục được nhân tâm, thu phục được quần chúng chính là tiền đề nên sức mạnh, là tiền đề nên mặt trận của cuộc đấu tranh dân chủ. Mặt trận của cuộc đấu tranh cùng quần chúng khởi động lên chống lại được tài sản tư bản, chống áp bức bóc lột công. Không một cá nhân nào có thể chuyển hóa cuộc đấu tranh dân chủ nếu không có lực lượng dân chúng.

Muốn thu phục nhân tâm, muốn thu phục quần chúng, hãy đến gần với quần chúng, hãy đồng cảm cùng họ, hãy đi cùng họ, hãy đồng lòng.

Thưa anh ,

Trong nước đang có một khoảng cách rất lớn giữa nhà nông nghiệp và khởi quần chúng thành thị. Có một số người không hiểu hay biết về những biến động dân chủ đang xảy ra trong giới trí thức. Có một số người không hiểu hay biết về những cuộc biến động tình dân oan khi khoảng cách hai bên là hai đầu đất nước. Không phải vì họ thù, không phải vì quần chúng nhút nhát, những vì thông tin bị bóp méo, và vì đời sống nghèo khổ họ đành nhận chịu những đòn đánh làm họ trở nên những bị công, áp bức.

Vì không có sự kết hợp giữa tầng lớp quần chúng và các nhà dân chủ đấu tranh, nên cuộc đấu tranh trở nên ô hợp, đến đâu, thì họ thu hút và dễ bị đồng hóa.

Tôi cần –

Để chúng ta,

Để cả nhà nông nghiệp và thành thị

là có đầu óc, có suy nghĩ đang hướng đến cuộc đấu tranh thực phát này.

Để thêm,

Để làm khác -cả hai hướng nhà nông nghiệp và thành thị -chúng theo những nhà đấu tranh có tên tuổi đang lên trong nước, mà bỏ quên họ những người vô danh thực tế bé nhỏ - những người sẽ góp phần đấu tranh rất nhiều hi sinh của đất nước đúng mục đích.

Chỉ cần thu hút “lòng thôn quê bao vây thành thị” vậy còn giá trị trong cuộc đấu tranh này. Đây chính là sự kết hợp giữa quần chúng và những người đấu tranh. Khi nào những tên quan quyền cướp quyền của người không dám vào các vùng ngoại ô trong lúc thời trị, khi nào các nhà đấu tranh dân chủ bị lòng thù và được các nông dân che chở và bảo vệ cho những náu ... thì lúc đó chúng ta mới có thể bàn đến chuyển thể cách mạng Hoa Lai, Hoa Sen.

Và người thành thị là những người có đầy đủ phương tiện để thay đổi khi quần chúng họ thành những người đấu tranh họ hi vọng.

Bên ngoài,

Hãy thôi, người nói chuyển lý thuyết vào vòng. Hãy thôi tranh cãi những điều quá khứ, nếu chúng ta thực sự muốn đóng góp của tất cả mọi người. Hãy vạch ra mặt hàng đi rõ ràng với những kẻ họ chỉ cần để họ những nhà báo chí theo những biến động chung quanh. Hãy khiêm tốn đừng nghĩ mình có tài kinh bang tế thế họ những người khi dùng được vài ba tiếng chính trị, mà chúng theo danh tiếng, mà chê bai về cách biết rào mình trong thời giờ hào quang của họ.

Hãy phôi hợp hoạt động để tạo môi trường. Hãy học hỏi và áp dụng những kết quả tốt nhất vào những công tác tiếp theo. Hãy dùng âm nhạc, thơ văn để kích động tinh thần yêu nước. Hãy tạo những nhóm hay tổ trong những sinh hoạt hàng ngày để tạo mối dây liên lạc. Hãy truyền bá những bài viết bình dân gần gũi để hiểu. Hãy đem sức sống đến tận thôn xóm làng mạc xa xôi. Hãy mang tin tức truyền đến tận khắp mọi ngõ ngách để tất cả cùng được biết.

Và còn ai nữa làm nhiệm vụ này hiểu quả bằng những người phụ nữ Việt nam – nếu chúng ta không hiểu không?

Có gì đánh động lòng tâm thức giữa những người quê nhà hàng ngàn dặm xa xôi đang – bắt buộc đang – đòi hỏi quyên làm những gì, đòi hỏi nhân phẩm để tôn trọng. Họ chính là những cô gái trẻ trên các vựa hè, chính là những bà mẹ dân quê cần đi không biết lấy gì để nuôi sống chính trị, chính là những người chài lưới ven sông hay đánh cá giữa vùng sông nước.

Có gì hiểu quả bằng phụ nữ Việt Nam từ những người nhóm từ những tổ chức, cùng một lúc gõ cửa kêu gọi các tổ chức người quốc, cùng lên tiếng tố cáo những vi phạm nhân quyền trong, cùng yêu cầu can thiệp cho những đàn áp phụ nữ ở quê nhà.

Hội người – công tác quốc tế và, quốc nội – trực diện đấu tranh.

Công việc của họ, sẽ thu hút được nhiều đóng góp của họ, và sẽ mang đến kết quả của họ.

Bên này,

Hãy nghiêng mình xuống, những người con và tìm đến với tất cả mọi người trong xã hội –

Gái mẹ đi làm có công tác của gái mẹ đi làm, bà già bán rau vựa hè có công tác của người bán rau vựa hè, người viết vẫn có bên phía của người viết vẫn.

Đến nỗi ta lúc nào cũng có những người đàn bà góp phần vào lịch sử.

Vậy đó....

Giờ đã đi rồi

chúng ta phải đi đúng chỗ,

chúng ta phải đứng dậy,

mà đi

với trăm ngàn cái hay

và trăm ngàn cái phải.

Đang đó những người nói quốc gia những người can trọng

tất cả mọi người trong bóng tối từ người Càng xa.

Đang đó

..... **LỜI CHÀO VÀ ...**

(Giữa tháng năm, hai ngàn mốt mốt.)